

En novellesamling fra Chataigne og én der virkelig viser Irène Némirovskys store talent og evne til at fremstille mennesker, der drives til det yderste. Lag på lag bliver der skrælet af, til vi står ved det væsen, der har forsøgt at gemme sig for virkeligheden.

Samlingens otte noveller er udgivet i perioden 1934-1941. Det er følgende:

Blodrus - Heksen - En hæderlig mand - Betroelsen - Tilskueren - Natkupéen - Hr. Rose, og det er otte små mesterværker, der fascinerer og griber én i deres skildring af mennesker og begivenheder, der kan strække sig fra direkte nedslagninger til samtale i en togkupé. Irène Némirovski mestrer det hele.

I *Blodrus* er det det pæne borgerlige samfund, der væltes af en nat med vold og druk og et ønske om at slippe drifterne løs.

I *Heksen* gør en mor alt for at drive sine døtre frem til de berømtheder som hun aldrig selv blev. Først den ene, og da hun dør, fortsætter hun blot med den næste.

En hæderlig mand er historien om en familie i opløsning, for er hovedpersonen en hæderlig mand, når han bortdømmer sin søn?

Betroelsen er en novelle om en gammel lærerinde, der har fået at vide, at hun har en dødelig sygdom. Hun holder alligevel sin enetime med en elev og giver pludselig slip på at skjule sin fortid, desværre har den unge pige andet i hovedet.

Veninden handler om at overtage og styre en andens liv som i *Heksen*, men her får vi en ny drejning af temaet.

Tilskueren handler om den rige Hugo, der med krigen mest frygter at Notre-Dame skal blive bombet. Han føler selv, at andre menneskers skæbne egentlig ikke berører ham, men en barsk slutning på historien viser noget andet.

Natkupéen er en togtur fra provinsen mod Paris, for fra midnat er det krigstid.

Passagererne i en bestemt kupé begynder at tale mere og mere sammen og afdækker deres tilstand, for de har jo noget til fælles. Det forsvinder dog, da toget når Paris.

Den sidste novelle *Hr. Rose* er på flere måder et forstudie til *Suite Française*. Om Hr. Rose siges det: *Han var rolig og forsigtig som en kat. Han levede et behageligt liv, han havde ikke giftet sig, og han var rig. Allerede som barn havde han haft en hånlige nedladende mine som aftvang sig respekt. Han så ud til at mene at verden var beboet af fjolser, faktisk troede han på det.*

Da krigen er brudt ud, får han anbragt de fleste af sine penge, tager sit porcelæn mm med til Normandiet. Men en dag starter bombninger, og han må afsted. Han har sin chauffør til at køre sin fornemme bil. De kommer dog hurtigt til at hænge blandt alle de mange flygtninge fra Paris. Hr. Rose går ud for at se, hvad der sker. Pludselig er hans bil væk! Historien tager dog en uventet drejning, hvor hr. Rose måske forstår, at ikke alle er fjolser, men måske er han selv.

De er mange spændende temaer i Irène Némirovskys noveller fra familiekrise til ensomhed, fra udnyttelse af andre til fællesskab, og sådan kunne man blive ved. Irène Némirovsky kan skildre det hele og behersker også replikker, der afslører folks sande jeg og giver os et psykologisk indblik.

Flot, flot novellesamling, som absolut kan anbefales. Dejligt at Chataigne har fundet novellerne frem til os og oversat dem i et sprog der flyder let.

Jens Peder Weibrecht

11. april 2020

